Groepsruimte en een eigen plek in het bos

Het volgende voorstel reikt verder dan de eigenlijke bosdag. We stellen hier een raamverhaal voor dat dagelijks plaatsvindt en dat in het levendige kampleven voor wat rustige, bezinnende momenten zorgt.

Waarom een persoonlijke plek in het bos?

Het regelmatig bezoeken van een zelfgekozen plek biedt altijd nieuwe ervaringen en avonturen. Na verloop van tijd ontstaat er een hechte en persoonlijke band met deze bijzondere plek in de natuur. Dit lijkt ons iets heel fundamenteels, gezien het gebrek aan verbinding tussen de mens en de natuur dat we tegenwoordig waarnemen.

Werkwijze

Elke groep richt een „groepsruimte“ in het bos in. Dit is een plek die elke dag wordt bezocht. Met behulp van materialen uit het bos maakt elk groepslid voor zichzelf een comfortabele zitplaats. Het is ook mogelijk om samen een ronde ‘bosbank’ te bouwen, waarop iedereen kan zitten. In deze ‘groepsruimte’ kan nu van alles gebeuren; de tijd – ongeveer vijftien minuten – is uitsluitend gereserveerd voor de behoeften van de groep.

Vanuit de groepsruimte zoekt elk groepslid zelf een persoonlijke plek in het bos op, die hij leuk vindt en waar hij zich op zijn gemak voelt. Na de ‘groepssessie’ wordt deze plek ook dagelijks ongeveer vijftien minuten bezocht.

Het is belangrijk dat de kinderen weten wanneer ze moeten terugkeren. Ofwel wordt er onderling een specifiek tijdstip afgesproken, ofwel roept de groepsleider

de kinderen terug met een ‘bosxylofoon’. (Bosxylofoon = leg twee boomstammen op de grond op ongeveer 40-50 cm afstand van elkaar en leg er een rij andere boomstammen overheen, zoals bij een xylofoon. Sla met een dikke tak op de stammen om ze te laten klinken. (Als de stammen uit een bos komen, horen ze na gebruik ook weer daar terug te liggen!)

Aan het einde van het kamp nemen we afscheid van onze persoonlijke ruimte; de groepsruimte wordt opgeruimd en de sporen worden zo goed mogelijk verborgen.

Opmerkingen

De aanwijzingen om deze plek te vinden moeten zo eenvoudig mogelijk zijn. Voorbeeld: “Zoek een plek in het bos die je leuk vindt en waar je een tijdje wilt blijven. Deze plek moet jouw plek in het bos zijn en je kunt er elke dag naartoe gaan. Na elk dagelijks bezoek komen we weer bij elkaar in de ‘groepsruimte’. Het is niet nodig om te specificeren hoe je je op deze plek moet gedragen en wat je daar gaat doen. Dit is volledig aan de kinderen om te beslissen.

Indien nodig kan na elk bezoek aan de persoonlijke plek in de groep worden verteld wat er allemaal is gebeurd, wat er is gedaan, gezien en gehoord.

Het is belangrijk om er een soort ritueel van te maken, zodat het dagelijkse bezoek aan de plek in het bos een natuurlijk onderdeel van het kampleven wordt.

8_Groepsruimte en eigen plek in het bos

Bronvermelding:

Inhoud: Klemens Niederberger in samenwerking met CH WALDWOCHEN in de Zwitserse kinder- en jeugdverenigingen, 1990?

Onder auspiciën van:
- Bondsraadslid Flavio Cotti, FDHA
- Conferentie van directeuren van bosbouw (FDK)
- Conferentie van onderwijsdirecteuren (EDK)

Initiatiefnemers:
- Zwitsers Centrum voor Milieu-educatie (SZU)
- Wereld Natuur Fonds (WWF)
- Zwitserse Bond voor Natuurbehoud (SBN)
- Federaal Bureau voor Milieu, Bos en Landschap (BUWAL)
- Federaal Onderzoeksinstituut voor Bossen, Sneeuw en Landschap (WSL)
- Centraal Bureau voor Bosbouw (FZ)
- Zwitserse Vereniging van Bosbouwers (VSF/ASF)
- Zwitserse Bosbouwvereniging (FZ). Bosbouwers (VSF/ASF)
- Zwitserse Werkgemeenschap van Jeugdverenigingen (SAJV)
- Overkoepelende organisatie van leraren en leraressen in Zwitserland (LCH)
- Forum van Zwitserse Ouderorganisaties (FSEO)

copyright: CH Forest Weeks, Zofingen

Foto's: Klemens Niederberger, Peter Frey, Philippe Pomont en anderen